ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

Ἠπειρωτικὴ ἐφημερὶς ἐκδιδομένη ἐν Ἡγουμενίτσῃ - ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν τοπικῶν συμφερόντων

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1935-Περίοδος Γ' Ἀριθμὸς φύλλου 398]142 | ΤΕΤΑΡΤΗ 8 Ὀκτωβρίου 1958 | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ | ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ Τιμὴ φύλλου δραχμὴ 1

Ὅροι Συνδρομῶν

Δήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν δρ.	300
Κοινοτήτων, Ἐπαγ. Ὀργαν. »	200
Ἰδιωτῶν Ἐσωτερικοῦ ἐτησία »	50
» » » ἑξάμ. »	30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρια	12
Δημοσιεύσεις κατὰ χιλιοστὸν δρ.	1.50
Κοινωνικὰ . . . »	15

Ἐμβάσματα ἀλληλογραφία: Ἰωάννην Κ. Οἰκονομίδην Ἡγουμενίτσαν

Η ΣΙΤΑΡΚΕΙΑ

Ἐντατικὴ ὑπῆρξεν ἡ προσπάθεια τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν αὔξησι τῆς σιτοπαραγωγῆς. Σπουδαίαν ὤθησιν ἔδωκαν προπολεμικῶς ὅλες αἱ Κυβερνήσεις, σπουδαιοτέρα ὅμως ἐδόθη ἐπὶ Κυβερνήσεως Μεταξᾶ. Ἔτσι σιγὰ - σιγὰ ηὐξήθη ἡ σιτοπαραγωγὴ μας. Ἐφθάσαμεν σήμερα εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἔχωμεν πλήρη τὴν σιτάρκειαν τῆς χώρας καὶ νὰ ἔχωμεν καὶ περίσευμα.

Ἂν ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἐπέτυχε στὴν πρᾶξι, αὐτὸ ὀφείλεται καὶ στοὺς κόπους καὶ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ προστατευτικὰ μέτρα τῶν προπολεμικῶν Κυβερνήσεων τῆς τιμῆς τοῦ σίτου. Χάρις εἰς τὰ προστατευτικὰ αὐτὰ μέτρα ἡ τιμὴ τοῦ σίτου προπολεμικῶς ἔφθανε τὶς ὀκτὼ δραχ. κατ' ὀκᾶν. Ἐπεβαρύνετο βέβαια ὁ προϋπολογισμὸς κατὰ τι καὶ ὁ καταναλωτὴς ἐπλήρωνε κατὰ 50 ἢ 80 λεπτὰ ἀκριβώτερα τὸ ψωμί. Ἀλλ' ἡ θυσία αὐτὴ ἀποτελεῖ ἐθνικὴν ἀνάγκην. Γιατὶ ὅταν ἔχωμεν ἐπάρκειαν σίτου, δυνάμεθα νὰ ἐφαρμόσουμε καὶ ἐθνικὴν πολιτικὴν συμφέρουσαν εἰς τὸ Ἔθνος καὶ νὰ μὴ τρέμωμεν ἀπὸ τὴν σκέψιν ὅτι μποροῦμε ν' ἀποθάνουμε ἀπὸ τὴν πεῖνα, ἂν δέν ἀκολουθήσουμε τούτους ἢ ἐκείνους ἀπὸ τοὺς μεγάλους, ποὺ ἀποβλέπουν στὰ δικάτων συμφέροντα καὶ μᾶς ἐκβιάζουν νὰ τοὺς ἀκολουθήσουμε μὲ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Κανεὶς δὲν ἔχει λησμονήση τοὺς μυριάδες θανάτους ἀπὸ τὴν πεῖνα στὴν κατοχή. Γι' αὐτὸ ἡ σιτοπαραγωγὴ πρέπει νὰ προστατεύεται ἀπὸ τὸ κράτος διὰ νὰ συνεχίζεται μὲ τὴν αὐτὴν ἔντασιν, διὰ νὰ ἔχωμεν πάντοτε γεμάτες τὲς ἀποθῆκες μὲ σιτάρι ἐντόπιο.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς συμφέρει νὰ προστατεύεται ἡ σιτοπαραγωγὴ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὠφελεῖται ἡ Ἐθνικὴ οἰκονομία. Συμφέρει νὰ προστατεύεται ὁ σιτοπαραγωγὸς διὰ νὰ ἱκανοποιῆται ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του καὶ νὰ μὴ ἐξαθλιώνεται. Εἶναι ζήτημα κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀνάγκης νὰ προστατευθῆ. Γιατί, ἄλλως, ὄχι μόνο θὰ ἐγκαταλείψη τὸ ἀλέτρι του, ἀλλὰ θὰ ἀναγκασθῆ νὰ τραπῆ πρὸς ἀνωμάλους δρόμους, ἐπὶ βλάβη τοῦ κοινωνικοῦ μας καθεστῶτος. Καὶ οἱ ἀγρότες ἀποτελοῦν τὴν μεγαλύτερη μᾶζα, τὸν κορμὸν καὶ τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ Ἔθνους μας.

Γι' αὐτὸ τὸ Κράτος δὲν πρέπει νὰ τσιγκουνεύεται εἰς τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς προστασίας τῆς σιτοπαραγωγῆς. Κὸ κάτω, ἐκεῖνοι ποὺ θὰ πληρώσουν κατὰ τι ἀκριβώτερον τὸ ψωμί, οἱ ἐργάτες, ὑπάλληλοι καὶ ἐπαγγελματίαι, δὲν παραπονοῦνται. Γιατὶ νοιώθουν ὅτι κι' αὐτοὶ ἔχουν συμφέρον νὰ ἐνισχύεται ὁ σιτοπαραγωγός γιὰ νὰ συμβάλη στὴν κοινὴ εὐημερία. Τοὐναντίον ὄχι μόνον δὲν ἐξεδήλωσαν ποτὲ διαμαρτυρίαν ἢ δυσφορίαν, ἀλλὰ διὰ τῶν Ὀργανώσεών των ἔχουσι ζητήσει τὴν προστασίαν τοῦ σιτοκαλλιεργητοῦ γιὰ νὰ μὴ ἀδικῆται. Γιατὶ ὅλοι πιστεύουν ὅτι ὅσο καλλιτερεύει ἡ ζωὴ τοῦ σιτοπαραγωγοῦ, τόσον καλύτερα ἐξυπηρετοῦνται καὶ τὰ συμφέροντα τούτων. Γιατὶ τὰ λεπτὰ ποὺ θὰ πάρη ὁ ἀγρότης δὲν θὰ τὰ κάμη κομπόδεμα. Θὰ τὰ ἐξοδεύση γιὰ νὰ πάρη ἄλλα εἴδη τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς γιὰ τὲς ἀνάγκες τῆς οἰκογενείας του.

Οἰκονομία γιὰ τὴν μείωσι τοῦ κόστους τοῦ σίτου μπορεῖ νὰ γίνη ὄχι κόβοντας ἀπὸ τὸν παραγωγό, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς ἐνδιαμέσους. Οἰκονομία π.χ, μπορεῖ νά γίνη στὰ μεταφορικά, ἐργατικά, ἀλεστικά. Τὰ σιτάρια μαζεύονται καὶ μεταφέρονται ἀπὸ τὴν ἐπαρχία στὰ μεγάλα κέντρα πρὸς ἀλευροποίησιν καὶ ἀπ' ἐκεῖ νέα ἔξοδα γιὰ νὰ ἐπανέλθουν εἰς ἄλευρα στὴν ἐπαρχία, στὸ ἀκραῖο χωριὸ, τὴν κατανάλωσι. Μερικὰ τέτοια ἐργοστάσια γιατὶ νὰ μὴ γίνουν πλησιέστερα πρὸς τοὺς τόπους σιτοπαραγωγῆς, ὥστε νὰ μὴ ἐπιβαρύνεται ἡ τιμὴ τοῦ σίτου;

Δυστυχῶς αἱ μεταπολεμικαὶ Κυβερνήσεις ἀκολουθοῦν τὸν ποιὸ ἐσφαλμένον καὶ οἰκονομικῶς, κοινωνικῶς, καὶ ἐθνικῶς ἀσύμφορον δρόμον. Ἡ προστασία τῆς τιμῆς τοῦ σίτου μὲ χαμηλὰς τιμὰς καὶ μὲ πλείστους ὅσους περιορισμοὺς ὑπὸ διάφορα προσχήματα (πληθωρισμοῦ χαρτονομίσματος κλπ) ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ παραδίνωνται οἱ ἀγρόται στοὺς ἐκμεταλλευτὰς τοῦ ἰδρῶτος των, πιστοὺς στοὺς ὁποίους πωλοῦν εἰξξευτελιστικὰς τιμάς τὰ προϊόντα των. Καὶ ἐντεῦθεν οἱ μεγάλοι κίνδυνοι, τοὺς ὁποίους, δυστυχῶς, δὲν θέλουν νὰ ἴδουν οἱ κοπτόμενοι διὰ τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ μας καθεστῶτος. Πρέπει ὅμως κάποτε ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ ἐπίδοσις εἰς τὴν σιτοκαλλιέργειαν ἀποτελεῖ ἐθνικὴν ἀνάγκην καὶ δὲν πρέπει ν' ἀνακοπῆ ὡς ἐλέχθη πρὸ τινος. Ἡ προστασία δὲ τῆς τιμῆς ἀποτελεῖ ἀνάγκην ἐπιβιώσεως τῆς φυλῆς καὶ περιφρουρήσεως τοῦ Κοινωνικοῦ μας Καθεστῶτος.

Ι. Κ. Ο.

Σημειώματα

ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΦΡΩΝ ΥΠΟ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΝ!

Πληροφορούμεθα ἐκ Φιλιατῶν ὅτι κατηγγέλθη ὁ κ. Σωτήριος Βέκκος, ὑπάλληλος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Σαγιάδος (Ὀργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου), διότι, παρὰ τὴν ὑπαλληλικήν του ἰδιότητα, ἀνεμείχθη κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ὑπὲρ τῆς Ε.Ρ.Ε. ἐπισήμως εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα Φιλιατῶν, ὑπογράψας, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Κόμματος καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ τμῆμα Φιλιατῶν.

Ἡ παράβασις ἑπομένως καθήκοντος εἶναι αὐταπόδεικτος καὶ ἀσφαλῶς ἡ ποινικὴ εὐθύνου του βαρεῖα.

Ὁ κ. Βέκκος, ἀνήκων εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἐθνικοφρόνων Φιλιατῶν, τὴν διεκδικοῦσαν τὸ προνόμιον τοῦ πατριωτισμοῦ, ὑπῆρξεν ὁ κατὰ κανόνα μάρτυς κατηγορίας εἰς ὅλας ἢ περισσοτέρας μηνύσεις, τὰς ὁποίας, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐθνικοφρόνων παραγόντων Φιλιατῶν, ὑπέβαλεν ὁ βουλευτὴς κ. Ἀθανασᾶκος κατὰ ὑπαλλήλων καὶ ἀξ)κῶν, ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν ἐν Φιλιάταις. Εἶχε λησμονήση ὅτι καὶ ὁ ἴδιος εἶναι ὑπάλληλος. Καὶ ἠγνόει τὸ θεῖον ἀπάφθεγμα :«ἔστιν δίκης ὀφθαλμὸς, ὅς τὰ πάνθ' ὁρᾶ». Τώρα ἂς ξεμπλέξη μὲ τὸν κ. Τζαβέλλαν!! Ἐπεχείρησε νὰ σκάψη ἄλλων τὸν λάκκον καὶ ἔπεσεν ὁ ἴδιος!!!

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΠΤΩΧΟΥ

Ἐλάβομεν μακρὰν ἐπιστολὴν ἑνὸς ἀστοῦ ἀστοῦ, τοῦ κ. Θωμᾶ Τριανταφύλλου, φυματικοῦ —ὅπως γράφει— καὶ ἀρχηγοῦ πολυμελοῦς οἰκογενείας. Δὲν τὸν γνωρίζομεν ποῖος εἶναι, ἀπὸ ποῦ κατάγεται καὶ εἰς ποῖον Κόμμα ἀνήκει. Δι' ἡμᾶς αὐτὰ εἶναι ἀδιάφορα. Μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ παράπονόν του. Ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι ἄστεγος. Ὅτι ἄνοιξε ἕνα μουσουλμανικὸ σπίτι γιὰ νὰ στεγάση τὴν ἄστεγον οἰκογένειάν του καὶ ἠμποδίσθη διότι τὸ σπίτι αὐτὸ χρησιμοποιεῖται παρ' ἑνὸς ἐμπόρου ὡς ἀποθήκη δερμάτων. Καὶ κινδυνεύει νὰ μηνυθῆ ἐπὶ αὐτοδικία.

Ὁ χῶρος μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὴν ἐπιστολήν του. Γι' αὐτὸ ἐκθέτομεν τὸ συμπέρασμα τοῦ περιεχομένου ταύτης. Καὶ θέτομεν τοῦτο ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Νομάρχου ἐκ τοῦ Νόμου ὑποχρέου νὰ μεριμνᾶ διὰ τὴν θεραπείαν παραπόνων τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν λεπτομερείας, πιστεύομεν ὅτι ὁ παραπονούμενος ἔχει οὐσιαστικῶς δίκαιον. Τυπικῶς μπορεῖ νὰ μὴ εἶναι ἐν τάξει. Ἀλλὰ διὰ νὰ κάμωμεν Κράτος Δικαίου εἰς τὴν οὐσίαν πρέπει ν' ἀποβλέψωμεν.

ΤΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ ἔχει ἐκπεφρασμένην γνώμην ὡς πρὸς ζήτημα τῆς διώξεως τοῦ Κομμουνισμοῦ ἐν Ἑλλάδι. Πολλάκις ἐτόνισεν ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς, ὡς ἰδέα καὶ θεωρία, δὲν διώκεται δι' ἀστυνομικῶν μέτρων. Ἀστυνομικὰ μέτρα δικαιολογοῦνται νὰ λαμβάνονται ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπεργάζονται εἰς τὸ σκότος τὴν διά τῆς βίας ἐπιβολὴν τοῦ Κομμουνισμοῦ, διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ μας καθεστῶτος. Ἐναντίον τούτων πρέπει νὰ λειτουργήση σκληρῶς ὁ Νόμος. Τούτους πρέπει, ὅπου ὑπάρχουν, κινοῦνται καὶ δροῦν, νὰ παρακολουθήσουν αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ καὶ νὰ τοὺς συλλάβουν παρανομοῦντας συνοδοιπορροῦντας κατὰ τῆς καθεστηκείας τάξεως.

Ὅμως τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ Πρεβέζης, διὰ τοὺς ἀδειούχους ἐξορίστους, ὡς γράφουν αἱ ἐφημερίδες τῆς Πρεβέζης, δὲν μᾶς εὑρίσκουν συμφώνους, διότι μᾶς ἐνθυμίζουν τὴν ἐπάρατον κατοχὴν, ὅτε ὑπεχρεούμεθα ἡμεῖς οἱ Ἀξ)κοὶ καὶ πολλοὶ Ἕλληνες, νὰ δώσωμεν δυὸ καὶ τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα τὸ «παρὼν» στὴν Καραμπινερίαν. Δέν εἶναι σωστὸν νὰ ἐπαναλαμβάνωνται τὰ ἴδια καὶ σήμερα ποὺ εἴμεθα ἐλεύθεροι Ἕλληνες πολῖται καὶ τὸ Δημοκρατικὸν μας Πολίτευμα προστατεύει τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ οἰκογενειακὸν ἄσυλον. Ὁ Νόμος 511) 1947 δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὅτι ἔχει ἰσχὺν σήμερον, διότι ἀπὸ τὸ 1947 ἕως σήμερα διέρρευσαν ἕνδεκα ἔτη καὶ τὸ Κράτος μας πλέον δὲν διατρέχει κίνδυνον βιαίας ἀνατροπῆς.

Τὰ ἀντελεύθερα μέσα φανατίζουν τοὺς διωκομένους καὶ ἀπομακρύνουν κάθε σκέψιν καὶ προσπάθειαν διά τὴν λήθη τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν συναδέλφωσιν. Νὰ διωχθοῦν οἱ ἐπιβουλευόμενοι τὴν ἀκεραιότητα καὶ ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος μας. Ἀλλὰ νὰ μὴ δημιουργοῦνται Κομμουνισταὶ δι' ἀνελευθέρων καὶ πιεστικῶν μέτρων, ἄνθρωποι ποὺ θέλουν νὰ ζήσουν φιλονόμως. Αὐτὸ πρέπει νὰ φροντίζη τὸ Κράτος.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Σεμνὸν καὶ ἐπιβλητικὸν ὑπῆρξε τὸ τελεσθὲν τὴν 29ην Σ)βρίου ἐ.ἔ. μνημόσυνον εἰς τὸν κοινὸν τάφον τῶν ἐκτελεσθέντων 49 Μαρτύρων, προκρίτων τῆς Παραμυθιᾶς, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 15ετίας ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεώς των.

Προΐστατο τοῦ Κλήρου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τίτος, περιστοιχούμενος ἀπὸ εἰκοσάδος ἱερέων καὶ Ἀρχιμανδριτῶν.

Παρέστησαν οἱ κ.κ. Νομάρχης, Δ)ταὶ Χωρ)κῆς, 628 Τ. Πεζικοῦ, τοῦ 3168 τάγματος ΤΕΑ μετὰ τῶν ἀξ)κῶν των, οἱ Δήμαρχοι Παραμυθιᾶς καὶ Ἡγουμενίτσης, Δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολείων μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, τὸ ΑΜΟΣ, ὑπάλληλοι τῆς ΑΤΕ, οἱ ἀνάπηροι, ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος, ὁ Ἐπαγγελματοβιοτεχνικὸς τοιοῦτος αἱ χῆραι, τὰ ὀρφανά καὶ οἱ οἰκεῖοι των κι,δοκ,.οάιι,νπδοὲ τῶν ἐκτελεσθέντων, ὁ Δ)τὴς μας, ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ Παραμυθία. Τμῆμα Στρατοῦ ἀπέδωκε τὰς τιμάς.

Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὡμίλησεν ἐπὶ μακρὸν ὁ Νομάρχης κ. Λαμνάτος, ὁ Δήμαρχος κ. Ρίγγας καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Μπέλλος, στηλιτεύσαντες τὴν ἀναδρίαν τῶν ἐκτελεστῶν καὶ ἐξάραντες τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἐκτελεσθέντων. Ἀκολούθως κατεθέθησαν ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν ἡρώων στέφανοι ἐκ μέρους τῆς Νομαρχίας, Δ)σεως Χωρ)κῆς, 628 Τ.Ἰ. 3168 Τάγματος ΤΕΑ, Δημάρχων Παραμυθίας καὶ Ἡγουμενίτσης, Ἀναπήρων πολέμου, Δημ. Ὑπαλλήλων, Γυμνασίου, Δημ. Σχολείων Παραμυθίας καὶ Ἁγ. Νικολάου, ΑΜΟΣ Παραμυθίας, ΑΤΕ Παραμυθίας, Ἐμπορικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Συλλόγων κλπ.

Συγκινητικὸν ὑπῆρξε τὸ προσκλητήριον ποὺ ἔκαμεν ὁ Δήμαρχος κ. Ρίγγας τῶν πεσόντων. Τὰ θύματα καὶ τὰ ὀρφανά ἀνελύοντο εἰς θρήνους, ὁσάκις ἠκούετο τὸ ὄνομα τοῦ προσφιλοῦς τκν νεκροῦ. Δάκρυα ἔτρεχον ἀπὸ τὰ μάτια ὅλων. Ὁ κ. Ρίγγας υἱὸς τοῦ ἐκ τῶν ἐκτελεσθέντων Ἀθ. Ρίγγα, μὲ φωνὴν τρέμουσαν καὶ χέρια τρέμοντα ἐκ συγκινήσεως ἀνεφώνει κατὰ σειρὰν ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν νεκρῶν καὶ παριστάμενος Παραμυθιώτης ἀπήντα στεντορεία τῇ φωνῇ «ΑΠΩΝ». Μεθ' ἑκάστην ἐκφώνησιν ἠκούετο ριπὴ πολυβόλων τοῦ Στρατοῦ, τοποθετημένων ἐγγὺς τοῦ ἱεροῦ χώρου.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς σεμνῆς καὶ ἐπιβλητικῆς τελετῆς οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου ἔψαλλαν τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον καὶ ἀκολούθως ὁ λαὸς διελύθη καὶ οἱ ἐπίσημοι ἀπεχώρησαν. Εἰς τὸ Κέντρον Νταῆ προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου εἰς τοὺς ἐπισήμους.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Γ. Ρίγγα, Δημάρχου Παραμυθίας ἔχει ὡς ἑξῆς:

Συμπληροῦται, Σεβασμιώτατε, κ. Νομάρχα, κυρίαι καὶ κύριοι. δεκαπενταετία ὁλόκληρος ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἐκείνης ἡμέρας τῆς 29ης Σ)βρίου τοῦ ἔτους 1943, κατὰ τὴν ὁποίαν βέβηλοι μιαραὶ χεῖρες Τουρκο - Γερμανῶν, ἥρπασαν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῶν γονέων, τῶν συζύγων, τῶν ἀδελφῶν, συγγενῶν καὶ φίλων 49 ἐπιλέκτους ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ τοὺς ἔσυραν ἐδῶ ὅπου ὑπέστησαν τὸν πλέον μαρτυρικὸν θάνατον.

Οἱ ἐθνομάρτυρες οὗτοι ἔδωσαν τὸν ἑαυτὸν των ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος μας καὶ προσέθεσαν διά τοῦ τιμίου αἵματος των ἕνα ἐπὶ πλέον πολύτιμον ἀδάμαντα εἰς τὸ βαρύτιμον διάδημα τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου.

Οἱ μάρτυρες οὗτοι εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν χῶρον συνέχισαν τὴν ὡραίαν προγονικὴν παράδοσιν τῆς Ὑπέρτατης θυσίας χάριν τῆς ἐλευθερίας.

Αἱ σκιαὶ τῶν μαρτύρων τούτων θὰ ἐμπνέουν πάντοτε εἰς τὰς ἐπερχομένας Ἑλληνικὰς γενεὰς θάρρος, πατριωτισμὸν καὶ αὐτοθυσίαν.

Ὁ Δῆμος Παραμυθίας ἀποτίνων φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν θυσίαν, τελεῖ κατ' ἔτος καὶ ἐσαεὶ θὰ τελῆ ἐπίσημον μνημόσυνον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Τετιμημένοι νεκροί

Δέν ἤλθομεν ἐδῶ διὰ νὰ σᾶς θρηνήσωμεν, διότι δὲν θρηνοῦνται ὅσοι περνοῦν εἰς τὸ πάνθεον τῆς ἀθανασίας, ἀλλ' ἤλθωμεν ἐδῶ, ἵνα ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης διά τὴν ὑπερτάτην θυσίαν σας. Ἤλθομεν ἐδῶ διά νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν ὅτι οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά τῆς ἐλευθερίας, διά τὰ ὁποῖα ἐδώσατε καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν σας. Ἤλθομεν ἐδῶ διά νὰ ἀντλήσωμεν ἀπὸ τὸ φωτεινὸν τάφον σας θάρρος καὶ δύναμιν εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διεξάγει σήμερα τὸ Ἔθνος μας ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας ἀλυτρώτων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ μάλιστα κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ μεγάλοι μας σύμμαχοι ἂν δύνανται νὰ λέγονται τοιοῦτοι, ἀναισχύντως καταπατοῦν τὰ ἐθνικά μας δίκαια καὶ προβαίνουν εἰς ἀνήκουστα βασανιστήρια εἰς βάρος τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων χωρὶς νὰ σεβασθῶσι τὰς ἑκατόμβας τῶν θυσιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὴν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον ἱστορίαν τῆς Φυλῆς μας.

Σᾶς ὑποσχόμεθα ὅτι, θὰ εἴμεθα πάντοτε ἄγρυπνοι φρουροὶ τῶν ἱερῶν κειμηλίων τοῦ Ἔθνους μας διά τὰ ὁποῖα ἐθυσιάσθητε καὶ θὰ ἀγωνισθῶμεν μέχρις ἐσχάτων διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ἔθνους μας.

Καὶ τώρα ἀθάνατοι νεκροί, δεχθῆτε ἐκ μέρους μου τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης πάντων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Παραμυθίας, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ αἵματός σας καταστήσατε μαρτυρικὴν καὶ ἔνδοξον.

Αἰωνία σας ἡ Μνήμη ἀθάνατοι νεκροί.

Η ΕΚΚΡΗΞΙΣ ΤΗΣ... ΒΟΜΒΑΣ!

Ἐπὶ τέλους εὑρέθη καὶ ἕνας ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἐποπτευόντων τὰ τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν Ἑνώσεων Συν)σμῶν, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸ καθῆκον του. Ἂν Ἀκαὶ οἱ προκάτοχοί του εἶχον κάμη τὸ ἴδιον, ἀσφαλῶς ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ἡγουμενίτσης —Φιλιατῶν, δὲν θὰ εἶχε ναυαγίση οἰκονομικῶς καὶ τὶς οἶδε ποῖοι κοὶ πόσοι θὰ εἶχον πρὸ πολλοῦ καθίσει εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου, καὶ θὰ εἶχον ἠθικῶς στιγματισθῆ, ὡς ὑπεύθυνοι τῶν ἀτασθαλιῶν καὶ καταχρήσεων, τὰς ὁποίας ἐκάλυπτον οἱ χλιαρῶς ἀσκοῦντες ἐποπτείαν καὶ οἱ ἀσυνειδήτως ἐκπληροῦντες τὸ καθῆκον των ταμαμτζῆδες.

Ἔφθασεν ὅμως ἡ ὥρα τῆς ἐκρήξεως τῆς βόμβας! Τρεῖς ὑπῆρξαν οἱ παράγοντες, οἱ ὁποῖοι συνέτειναν εἰς τοῦτο: Πρῶτον ἡ «Πανθεσπρωτικὴ», ἡ ὁποία ἐπιμόνως ἐζήτει τὴν διαλεύκανσιν τῶν ἐν τῇ Ἑνώσει πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ὀφθαλμοφανῶς ἐνεφανίζοντο ὑπὸ μορφὴν καταχρήσεων. Δεύτερον ὁ ἐπόπτης Συνεταιρισμῶν κ. Παλακίδας, ὁ ὁποῖος ἐνήργησε τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρήσεως τῆς Ε.Γ. Συν)σῶν Ἡγουμενίτσης. Τρίτος ὁ νέος ἐπιθεωρητὴς Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ἠπείρου, τοῦ ὁποίου ἀγνοοῦμεν τὸ ἐπώνυμον, ὁ ὁποῖος λαβὼν γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Παλλακίδα, ἔσπευσεν νὰ διαβιβάση ταύτην πρὸς τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχὴν διά τὴν ἄσκησιν Ποινικῆς διώξεως.

Καὶ ἤδη τὰ πράγματα βαδίζουν πρὸς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως ἐν τῇ Ἑνώσει Συνεταιρισμῶν. Καὶ ὅταν τὴν ἐκαθάρισιν κόπρων τοῦ Αὐγείου, ἀναλαμβάνει ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Τζαβέλλας, ὁ καθεὶς εἶναι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ μείνουν ἄπλυτα τοῦ παρελθόντος τὰ ὁποῖα νὰ μὴ ἀποκαλυφθοῦν. Εἰς τοῦτο, ἄλλως τε, θὰ βοηθήσουν καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι καθ' οἱονδήποτε τρόπον εὐθύνονται διά τὰς ἀτασθαλίας, διότι συμφέρον ἔχουν νὰ τακτοποιήσουν τὴν ἰδικήν των θέσιν καὶ νὰ μὴ ἐπωμισθοῦν εὐθύνας πρὸς κάλυξιν εὐθυνῶν ἄλλων. ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΕΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΩ ΕΠΟΠΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ, οἱ ὁποῖοι ἢ ἠνέχθησαν τὴν κατάστασιν ἢ συνήργησαν καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν ἀνωμαλιῶν.

Δι' αὐτὸ πέραν τῶν ὅσων θὰ κάμη ἡ Εἰσαγγελικὴ Ἀρχὴ, ἔχουν καθῆκον καὶ οἱ ἐπόπται καὶ ἐπιθεωρηταὶ νὰ φροντίσουν νὰ γίνουν τὸ ταχύτερον ΝΕΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΠΟΠΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 602 καὶ συμφώνως πρὸς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἑνώσεως, καθ' ὅσον ὡς ἐπληροφορήθημεν, τὸ σημερινὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν Γενικῆς Συνελεύσεως, διὰ τὴν 24ην Ὀκ)βρίου πρὸς ἐξέτασιν τῶν προκυψάντων ζητημάτων καὶ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐπόπτου Συνεταιρισμῶν κ. Παλλακίδα, χωρὶς νὰ προσθέσουν ὡς θέμα καὶ τὴν ἀνάδειξιν νέων Συμβουλίων, ἀποβλέποντες προφανῶς νὰ παραμείνουν εἰς τὰς θέσεις των. Αὐτὸ δὲν εἶναι ὀρθὸν καὶ φρόνιμον. Διότι, ὡς προείπομεν, τόσον τὸ ἐποπτικὸν ὅσον καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διατελοῦν ἤδη ὑπὸ κατηγορίαν. Καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐπιληφθοῦν οἱ ὑπὸ κατηγορίαν τῆς ἐκκαθαρίσεως μιᾶς καταστάσεως δημιουργηθείσης καὶ ὑπαιτιότητι τούτων.

Πέραν τούτου, κατὰ φυσικὸν Νόμον, δὲν ὑπάρχει ἐγγύησις συμβολῆς τούτων εἰς τὴν πλήρη ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας. Ἀντιθέτως ἔχουν συμφέρον, ὡς εὐθυνόμενοι, νὰ παρεμβάλλουν δυσχερείας εἰς τὸ ἔργον τῆς Δικαστικῆς ἐρεύνης. Καὶ δι' αὐτὸ ὁ κ. ἐπιεθωρητὴς Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἔχει καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν νὰ παρέμβη διὰ νὰ ἀναδειχθοῦν νέα Συμβούλια διὰ τὴν εὐρυθμοτέραν λειτουργίαν τῆς Ὀργανώσεως.

Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Παλλακίδα καὶ τὰ ἐπίμεμπτα σημεῖα, τὰ προκαλέσαντα τὴν παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν Δικαστικὴν Ἐξουσία

Ο ΤΕΛΩΝΗΣ ΣΑΓΙΑΔΟΣ

Παρὰ τὰς καταβληθείσας προσπαθείας παρὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀθανασάκου, παραμένει εἰς τὴν θέσιν του ὁ τελώνης Σαγιάδος. Καὶ ὀρθῶς. Ὁμολογεῖται παρὰ πάντων ὅτι πρόκειται περὶ καλοῦ ὑπαλλήλου. Καὶ τὸ μόνον ἔγκλημα, ποὺ προφανῶς ἔχει διαπράξη, εἶναι τὸ ὅτι, ὡς εὐσυνείδητος ὑπάλληλος δὲν θὰ ἐπέδειξε προθυμίαν πρὸς ψηφοθηρίαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὑπὲρ τοῦ κ. Ἀθανασάκου. Καὶ ὡς γνωστὸν, ὁ κ. Ἀθανασάκος, ἤρχισεν ἐξοντωτικὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων καθ' ὧν ὑπῆρχον ὑπόνοι αἱ ὅτι δὲν ἔδωκαν σταυροὺς καὶ ψήφους εἰς αὐτὸν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 11ης Μαΐου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Φιλιατῶν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 20)58 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας μεθ' ὁμαλότητος τῶν τιμῶν ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου ἐκτελέσεως ἐργασιῶν ἀνασκευῆς στέγης τοῦ Ἱδρύματος ἐν Φιλιάταις Θεσπρωτίας, προϋπολογισμοῦ 500.000 δραχμῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς διεξαχθήσεται εἰς τὸ γραφεῖον Νομομηχανικοῦ Θεσπρωτίας ἐν Ἡγουμενίτσῃ τὴν 23ην Ὀκ)βρίου 1958, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων δι' ἔργα οἰκοδομικὰ Α,Β, καὶ Γ, τάξεως.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς 5% ἐπὶ τῆς προσφορᾶς τοῦ ἐργολάβου.

Πληροφορίαι καὶ στοιχεῖα παρέχονται ὑπὸ τοῦ Γραφείου Νομομηχανικοῦ Θεσπρωτίας κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Φιλιάτες τῇ 29— 9—58

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Δ. ΒΟΥΓΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Τὴν 9ην τοῦ μηνὸς Ὀκ)βρίου 1958 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 μ.μ. ἐκτίθεται εἰς μυστικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἄνευ ὁρίου, ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ ἐγκεκριμένου τιμολογίου τῆς μελέτης εἰς ἀκεραίας μονάδας ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου τοῦ ἔργου «Γέφυρα Βρυσούλας Κοινότητος Πλαταριᾶς», προϋπολογισμοῦ δαπάνης δρχ. 40 000 δραχμῶν.

Δεκτοὶ ἐργολάβοι πάσης τάξεως, ὡς καὶ ἐμπειροτέχναι κατέχοντες πιστοποιητικὰ ἐπιτυχοῦς ἐκτελέσεως παρομοίας φύσεως ἔργων.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς 5% ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Μελέτη καὶ πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ΤΥΔΚ καὶ εἰς τὴν Κοινότητα καθ' ἑκάστην.

Ἐν Πλαταριᾶ τῇ 30 Σ)βρίου —1958

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου, πληροφορηθεῖσα τὸν ἐπισυμβάντα θάνατον τῇ 1ῃ Ὀκ)βρίου ἐ.ἔ. τοῦ Μητροπολίτου Δράμας, Κυροῦ Γεωργίου τοῦ ἐπὶ δεκαετίαν(1932—1942) ποιμάναντος θεαρέστως τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Μητρόπολιν, εἰς μνήμην αὐτοῦ ἀνήρτησε μεσίστιον τὴν σημαίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, οὗτινος ἐκρούετο πενθίμως ὁ κώδων καὶ ἀκολούθως ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ.κ. Τίτου τῇ 2ᾳ Ὀκ)βρίου καὶ ὥραν 11.30' π.μ. παρουσίᾳ τοῦ κ. Δημάρχου τῆς πόλεως, τοῦ Διοικητοῦ καὶ Ὑπ)τοῦ Χωροφυλακῆς Σουλίου καὶ ἄλλων, συνελλυπήθη δὲ προσηκόντως τὸν τε Μακαριώτατον Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Δράμας.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητοοπόλει Παραμυθίας τῇ 2ᾳ Ὀκ)βρίου — 1958

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Αὐτῆς)

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Β. ΦΩΤΙΑΔΗΣ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Οἰκία Ἐλ. Ντάνη (πρώην Δημαρχεῖον) Παραμυθιά.

ΕΘΙΜΟΝ ΤΟ "ΜΠΑΞΗΣΙ,,

Στὰ χρόνια τῆς Τουρκικῆς δουλείας δὲν λειτουργοῦσε ἡ κρατικὴ μηχανὴ χωρὶς «μπαξῆσι». Γιὰ νὰ τελειώση κανεὶς τὴν δουλειά του, ἔπρεπε νὰ διαθέση καὶ ἀνάλογο «μπαξῆσι»(φιλοδώρημα) γιὰ τοὺς Τούρκους τοῦ Δοβλετιοῦ. Εἶχε γίνη πλέον ἔθιμον. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι, ἀπὸ τὸν Βεζύρη ὡς τὸν τελευταῖον χωροφύλακα ἐδωροδοκοῦντο.

Τὸ ἔθιμον αὐτὸ τὸ ἐκληρονομήσαμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Στὰ παλιὰ χρόνια ποὺ συστήθηκε τὸ ψωροβασίλειον τὸ Ἑλληνικὸν, τὸ φιλοδώρημα ἦτο ἀπαραίτητο γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθῆ ὁ πολίτης. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου τὸ φιλοδώρημα περιωρίσθη, ἀλλὰ δὲν ἐξηφανίσθη ὁλότελα. Σπάνια βέβαια συναντᾶται ἀλλὰ πάντως ὑπάρχει σὲ μικρὸ πολὺ βαθμό. Ὑπάρχουν καὶ σήμερα ὑπάλληλοι ποὺ δέχονται κανένα ἀρνάκι ἀπὸ τὸν κτηνοτρόφο, ποὺ φέρει «φιλικῶς» τὸ Πάσχα σ' ἐκεῖνον μὲ τὸν ὁποῖον ἔρχεται εἰς ἐπαγγελματικὴν συνάφειαν! Κανένα καλαθάκι μὲ φροῦτα, λίγο μαλλὶ γιὰ τὰ πουλόβερ τῶν... παιδιῶν!

Τὸ ἴδιο συμβαίνει δυστυχῶς καὶ μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας. Δέχονται κι' αὐτοὶ φιλοδωρήματα ἀπὸ τοὺς παπάδες καὶ ἄλλους χριστιανοὺς ποὺ λαμβάνουν τὴν ἀνάγκη των.

Ἐγράψαμε σὲ προηγούμενον φύλλον τὴν περίπτωσι τοῦ Παπᾶ ποὺ ἔδωσε 120 δρχ. γιὰ νὰ καλοπάρη δυὸ ἄλλους «ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς» γιὰ νὰ ἐξυπηρετήση κάποια δικὴ του ἀνάγκη καὶ εἶχε ἀνάγκη νὰ τὸν βοηθήσουν. Ἐπέρασε μῆνας ἀπὸ τότε καὶ κανεὶς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας δὲν μᾶς ἠρώτησε νὰ τοῦ κατονομάσουμε τοὺς ἀσχημονήσαντας δημοσίαν λειτουργοὺς τοῦ Ὑψίστου. Καὶ δικαιολογεῖται ἡ σκέψις ὅτι ἡ σιωπὴ ὀφείλεται εἰς τὸ σκέπασμα τῆς εὐθύνης. Γιατί, προφανῶς, οἱ ἀσχημονήσαντες «ἀδελφοὶ» εἶναι ἐκ τῶν «καλῶν φίλων» τῶν διοικούντων τὴν Ἐκκλησίαν. Οἱ «κακοὶ φίλοι» ὅμως τούτων δὲν διαπράττουν τέτοιες ἀσχημίες, γιατὶ πιστεύουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν θρησκείαν καὶ ἐτὴν Χριστιανικὴν συνείδησιν. Οἱ ἄλλοι τὰς καταβαραθρώνουν καὶ οἱ ἰθύνοντες καλύπτουν τούτους.

Ἄλλως δὲν δικαιολογεῖται ἡ σιωπή. Ἂν ὅμως ἐξακολουθήση θὰ ἐπανέλθωμεν δριμύτεροι. Καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμὸν κανενός! Τὸ κτύπημα τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀποτελεῖ καθῆκον. Καὶ τὸ καθῆκον δὲν ἐπιτελεῖται ὑπὸ ὅρους καὶ περιορισμούς. Τὸ «μπαξῆσι» ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν καὶ πρὸς οἱανδήποτε κατεύθυνσιν, πρέπει νὰ καταργηθῆ. Οὕτω μόνον ἀνορθοῦται τὸ Κράτος καὶ ἡ Ἐκκλησία. Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῆς ἠθικῆς καθάρσεως καὶ ἐξυγιάνσεως οἱ ἰθύνοντες ὤφειλον νὰ εἶναι πρωτοπόροι. Δυστυχῶς δὲν εἶναι οὔτε οὐραγοί.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ ἐκλετὸς φίλος καὶ συμπατριώτης κ. Στέλλιος Μπούτης, Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν Πατρῶν, ὑπάνδρευσε τὴν θυγατέρα του, Δα Τζένην, μὲ τὸν κ. Ἀντ. Μπεμπόνη, δ)τοῦ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας.

—Ὁ κ. Χρ. Παπαφιλίπου καὶ ἡ δις Αἰκατερίνη Ἠλ. Δαδάνη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Καστρίῳ.

—Ὁμοίως ὁ κ. Θεόδ. Τσάπης καὶ ἡ ἐκ Γραικοχωρίου δίς Ἀνδριάνα Νικ. Τσόγκα.

— Ὁ κ. Κων. Βλάχος καὶ ἡ Δὶς Εὐτύχία Θ. Λογοθέτη, ὑπάλληλος τῆς Γ. Ὑπηρεσίας, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΝ ΥΓΡΟΝ
ΟΞΑΛ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐνταῦθα εἰς κατάστημα κ. κ. Εὐαγ. Κωλέτα καὶ Θ. Ράγκου.
Εἰς Φιλιάταις εἰς κατάστημα κ. Γ.Μπούλφη.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Στὶς 6 Ὀκτωβρίου γιορτάζεται ἡ «μέρα τοῦ παιδοῦ». Στὶς πολιτεῖες καὶ στὰ χωριὰ θ' ἀκουστοῦνε λόγια γεμᾶτα ἀπ' ἀγάπη γιὰ τὸ παιδί, γιὰ τὴν ἀνάπτυξή του καὶ τὴ μόρφωσή του. Θὰ δοθῆ ἡ εὐκαιρία, σ' ὅσους ἔχουν τὸ θεῖο χάρισμα νὰ γράφουν καὶ νὰ μιλοῦν καλά, νὰ δείξουν μὲ τὸ παραπάνω ἀπ' τὶς ἱκανότητές τους αὐτὲς γιὰ νὰ μαζέψουν χειροκροτήματα ἀπ' τὸ πυκνὸ ἀκροατήριο. Ὅλα αὐτὴ τὴ μέρα θὰ ἐπιστρατευτοῦνε γιὰ ἕνα—ἀλήθεια—πολὺ σπουδαῖο, ἱερὸ σκοπό!! Ὅλοι ἐκεῖνοι, ποὺ ἔχουν ἕνα πόστο, τὸ ραδιόφωνο, οἱ συντάχτες τῶν ἐφημερίδων θά τονίσουν τὴν ἀνάγκη, ποὺ ἔχει γιὰ βοήθεια, τὸ φτωχό, τ' ὀρφανό. τὸ παραμελημένο, τ' ἀνάπηρο παιδί.

Ἀλλ' ἡ ἐκστρατεία αὐτή, ποὺ εἶναι παγκόσμια, δὲν πρέπει νὰ μείνη στὰ χαρτιὰ ἢ νά παίξη τὸ παιγνίδι τοῦ «Μπανάκη» καὶ τοῦ «Βγαινάκη». Τὸ ἐνδιαφέρον μας δηλ. νὰ μὴν ἀρχίζει ἀπ' τὸ πρωὶ τῆς 6 Ὀκ)βρίου καὶ τελειώνει μὲ τὸ σούρωπο τῆς ἴδιας μέρας! Τὰ λόγια αὐτά, ποὺ κρύβουν μιὰ ἀλήθεια καὶ μιὰ δύναμη κι' εἶναι εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ βαθιὰ νοήματα καὶ κι' ἕνα μεγάλο πόνο γιὰ τὴν καινούργια γενεὰ καὶ γιὰ τὴν πρόοδο τῆς Φυλῆς πρέπει νὰ προσεχτοῦν πολὺ γιὰ νὰ μετατραποῦν σὲ ἔργα. Τὸ ἀπροστάτευτο παιδί, ἰδιαίτερα σήμερα, ποὺ χίλιο - δυό κίνδυνοι παραμονεύουν θέλει προστασία. Τὸ Κράτος, ἡ Ἐκκλησία, οἱ δίσκαλοι, οἱ μορφωτικοὶ καὶ Θρησκευτικοὶ Σύλλογοι, οἱ γονεῖς κι' ὅλη ἡ Κοινωνία ἔχουν ὑποχρέωση νά στρέψουν τὴν προσοχὴ τους στὰ καινούργια φυντάνια, ποὺ χωρὶς χαρὰ στὴ ζωὴ μοιάζουν μὲ γερασμένους ὀργανισμοὺς, ἔτοιμους γιὰ τὸν τάφο.

Αὐτὰ τὰ παιδιά, ποὺ ὅλα σχεδὸν φυτρώνουν «βεβαρημένα» ψυχικά, γιατὶ οἱ γονεῖς λίγο - πολὺ ὅλοι «χρωστᾶνε», ἐπειδὴ τὰ χρόνια, ποὺ πέρασαν καὶ περνᾶνε τοὺς τσάκισαν κα ἰτοὺς ἔκαναν... ὄχι ἀνθρώπους, χρειάζονται ἀγκαλιὰ καὶ ψωμάκι.

Φορτωμένα, λοιπόν, ἀπ' τῶν παλιώτερων τίς ἁμαρτίες, ἐμεῖς ἂς προσπαθήσουμε νά τοὺς δώσουμε κάτι ἀνθρώπινο, ἂς τοὺς δόσουμε κάτι ἀπ' τὸν ἑαυτὸ μας ποὺ γι' αὐτὰ θἆναι τὸ πᾶν. Λίγη ἀγάπη, ἂν μᾶς περισσεύει καὶ ψωμί, ροῦχα, παπούτσια κι' ἀγωγή. Ἔτσι, νομίζω θἆναι ἡ 6 Ὀκ)βρίου μέρα τοῦ παιδιοῦ. Μὲ τὴ βοήθεια.

Οἱ πλούσιοι ποὺ πάντα συνδέουνε τ' ἀγαθὰ τους μὲ τὴ φροντίδα γιὰ τοὺς συνανθρώπους, οἱ «μετα πολεμικὰ ἐχούμενοι», ποὺ γνώρισαν «προπολεμικὰ» τὴ φτώχεια κι ὅλοι οἱ ἄλλοι ἂς ἔρθουμε στὴ θέση τοῦ ἀπροστάτευτου, γιὰ νὰ τὸ νοιώσουμε.

Θ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΞΙΟΚΟΥ ΚΑΙ Η ΑΝΑΛΓΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1952 ἐφονεύθη εἰς τὴν Κατάραν Μετσόβου ὁ ἐκ Πλαισίου δεκανεὺς Μιχ Συμ. Ζήσης, συνεπείᾳ αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος, προστάτης γέροντος γονέως καὶ χήρας ἀδελφῆς μετὰ δύο τέκνων.

Ὁ διοικητὴς τῆς μονάδος ὅπου ὑπηρέτει τὸ παλληκάρι αὐτὸ ἀπέστειλε πρὸς τὸν σκληρῶς πληγέντα πατέρα τὴν κατωτέρω συγκινητικὴν ἐπιστολὴν, γεμάτην πόνον, πατριωτικὴν ἔξαρσιν καὶ λογοτεχνικὴν καλλιέπειαν:

Ἀγαπητέ κ. Ζήση,

Προχθὲς ἐθρηνήσατε καὶ ἐκηδεύσατε τὸν υἱόν σας. Τὸν ἐθρήνησα καὶ ἐγὼ πρῶτος ἀπὸ σᾶς, ὡς διοικητὴς του καὶ δεύτερος πατέρας του, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες ἐθρήνησαν τὸν χαμὸν τοῦ ἀδελφοῦ των. Ὁ υἱός σας ἐφονεύθη ἀπὸ ἀνατροπὴν τοῦ αὐτοκινήτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέβαινεν ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ, ὡς συνοδηγός.

Ἔπεσε καὶ αὐτὸς, ἀγαπητὲ Ζήση, γιὰ τὴν πατρίδα. Προσέφερε καὶ αὐτὸς τὴν ζωὴν του, ὅπως καί τόσα ἄλλα παλληκάρια, γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἔπεσε ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος.

Αὐτὸ καὶ μόνον πρέπει νὰ μετριάζη κάπως τὸν πόνον σας. Τὸ ξέρω εἶναι ἀπέραντη ἡ θλίψις καὶ ἀβάστακτος ὁ πόνος σας. Τὸ παιδὶ σας ποὺ τὸ μεγαλώσατε ποιὸς ξέρει μὲ πόσα βάσανα καὶ πίκρες, τὸ εἴδατε νὰ θεριεύη καὶ νὰ γίνεται ἄνδρας, τώρα νὰ τὸ χάνετε τόσο ξαφνικὰ. Ἀλλὰ εἴπαμε καὶ ποιὸ πάνω, ἕνα παρήγορο βάλσαμο στὸν πόνο σας θὰ εἶναι, ὅτι τὸ παιδὶ σας ἔπεσε γιὰ τὴν Ἑλλάδα, πρᾶγμα ποὺ θὰ σᾶς κάμη νὰ ὑπερηφανεύεσθε. Τώρα ὅσο καὶ ἄν κλαίωμεν, ὅσο καὶ ἄν θλιβώμεθα, δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν ζωήν. Ἐκεῖνος μετεπήδησεν ὡς ἥρως στὴν αἰωνιότητα. Πῆγε σ' ἕνα κόσμο πολὺ ὡραιότερο κατὰ πολὺ ἀπὰ τὸν ἰδικόν μας. Σ' ἕνα κόσμο φωτεινότερο ὅπου βασιλεύει μόνον ἡ ἀγάπη. Δὲν περιμένομεν πλέον αὐτὸν κοντὰ μας Μᾶς περιμένει ἐκεῖνος. Ὁ Θεὸς ἂς εὐλογῆ τὸ ἱερὸν χῶμα ποὺ τὸν σκεπάζει καὶ εἰς σᾶς πρῶτον, καὶ εἰς ὅλα τὰ προσφελῆ του πρόσωπα, ὁ μεγαλοδύναμος ἂς δώση παρηγορίαν. Σᾶς σφίγγω τὸ χέρι καὶ σᾶς συλλυποῦμαι ἐκ βάθους καρδίας.

Ἰωάννινα 17 - 4 - 52.

ΜΠΑΡΤΖΑΚΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Λοχαγὸς Σ. Ε. Μ.

Καὶ ὁ μὲν διοικητὴς τοῦ φονευθέντος νέου ἔκαμε τὸ καθῆκόν του. Παρηγορεῖ τὸν σκληρῶς πληγέντα πατέρα διὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ του, τοῦ στηρίγματος τῶν γηρατείων του καὶ βεβαιοῖ ὅτι οὗτος ἔπεσεν ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ καὶ φυσικὰ ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας ἐφονεύθη.

Ὁ δὲ πατέρας, γέρος καὶ πάμπτωχὸς θεωρεῖ μὲν ἑαυτὸν ὑπερήφανον διότι ὁ υἱός του ἔπεσεν ὑπὲρ Πατρίδος, ἀλλ' αἰσθάνεται ὀδύνην διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀστοργίαν τῆς Πολιτείας, ἡ ὁποία, διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 28321 τῆς 8—4—153 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, καθώρισε σύνταξιν τοῦ ἀτυχοῦς πατρός ἐκ δρχ. 83.000 δρχ. (παλαιῶν) «ὑποκειμένη εἰς κράτησιν 6%». Ἤτοι καθαρὰ σύνταξις 78 δρχ. σημερινές, τὸν μῆνα, ὅσα δὲν φθάνουν στὸν κ. ὑπουργὸ γιὰ μπουρμπουάρ τὴν ἡμέρα διὰ τοὺς λεκέδες του. Πῶς θὰ ζήση αὐτὸς ὁ πατέρας μὲ τὴν χήρα θυγατέραν του μετὰ δυό μικρῶν ὀρφανῶν(τοῦ Πύρρου Κούτη) μὲ 78 δρχ. τὸν μῆνα;

Δέν ἀποτελεῖ ἐμπαιγμὸν καὶ περιφρόνησιν πρὸς τὴν δυστυχίαν ἡ ἀπόφασις αὐτή; Καὶ ὁ Δεσπότης ποὺ πῆγε ἐκεῖ, ἀντὶ ν' ἀσχοληθῆ μὲ τὰ καφάσια τοῦ γυναικονίτου τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἠρεύνησεν, ὡς πνευματικὸς πατήρ, τοὺς δυστυχοῦντας διά νὰ παράσχη πρὸς αὐτοὺς ἐλεημοσύνην; Δέν θὰ ἦτο ὀρθότερον τὰ τραγιὰ ποὺ ἐσφάγησαν στὸ Μοναστῆρι τῶν Παγανιῶν γιὰ νὰ φᾶνε καὶ γλεντήσουν οἱ προσκεκλημένοι τοῦ Δεσπότη μας, νά ἐπωλοῦντο καὶ τὰ χρήματα νὰ διενέμοντο εἰς τοιούτους ἀτυχεῖς, θύματα τοῦ ἀγῶνος γιὰ τὴν Πατρίδα; Μία τέτοια χειρονομία θὰ ἐξύψωνε τὸν Δεσπότην μας εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ χριστιανικοῦ ποιμνίου περισσότερον καὶ θὰ ἀπετέλει πρᾶξιν χριστιανικὴν καὶ θεάρεστον. Ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς πῶς θὰ καταπολεμηθῆ ὁ Κομμουνισμὸς; Πῶς θὰ ἐπικρατήση ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη καὶ ἰσότης, ὑπέρ τῆς ὁποίας διαλαλοῦμεν ὅλοι μας, ὅτι ἀγωνιζόμεθα; Μὲ λόγια μόνον; Μὲ τὰ λόγια τὰ προβλήματα δὲν λύονται.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ-ΕΙΔΙΚΟΥ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΥ - ΡΑΔΙΟΛΟΓΟΥ
Ὁδὸς Κοραὴ 14 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τὸ δρᾶμα τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς

ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΙΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΑΡΑΙΟΙ!

Ὅσοι ζοῦνε στὶς πόλεις, ὅπου ὅλα τὰ πρὸς συντήρησιν εἴδη τ' ἀγοράζουν μὲ τὸν παρᾶ, τὸ αὐγό, τὴν κότα, τὲς πατάτες, τὸ ρύζι, τὰ φροῦτα κλπ. μακαρίζουν τοὺς χωριάτες, γιατί, λένε, αὐτοὶ τἄχουν ὅλα, φρέσκα αὐγά, φροῦτα, κρέατα καὶ λα τὰ χρειώδη, ἀπὸ δική τους παραγωγή, ἤ τ' ἀγοράζουν φθηνά!

Μακαρίζουν τοὺς χωριάτες γιὰ τὴν φυσικὴ τους ζωή, γιὰ τὴν φθήνεια τῆς ζωῆς. Καὶ νοσταλγοῦν κἄποτε τὴν ζωή τοῦ χωριάτη, ἀπ' ὅπου ξεκίνησαν κἄποτε καὶ οἱ ἴδιοι ἤ οἱ πρόγονοί των καὶ τώρα ἔγιναν πρωτευουσάνοι.

Σὰν ἔρχονται ὅμως στὸ χωριὸ καὶ βλέπουν τὴν κατάντια τοῦ χωριάτη, τότε νοιώθουν πιὰ εἶναι ἡ πραγματικότητα. Θὰ ἰδοῦν ὅτι ὅσοι φαίνονται νοικοκυραῖοι στὸ χωριό, γιατὶ ἔχουν μερικὲς ἐλιὲς, χωράφια, ἀμπέλια, γίδια, πρόβατα, εἶναι... διακοναραῖοι! Ξοδεύουν γιὰ νἄχουν κόττες, κουνέλια, τὸ ἀρνάκι τους, τὸ γάλα, τὸ τυρί, τὸ ξυνόγαλο τὸ τουλουμοτῆρι. Καὶ τοὺς βλέπει ὁ καθένας ν' ἀγοράζουν τὸ αὐγό, στὸν μπακάλη, τὸ κρέας στὸν χασάπη. Τοὺς βλέπεις στὰ μικρὰ προπαντὸς χωριά, ποὺ δὲν ὑπάρχουν μπακάλικα νά δυσκολεύωνται νά πάρουν ἕνα φιλοξενούμενον ποὺ ἔφθασε ἐκτάκτως στὸ χωριό. Δέν ἔχουν τί νά τοῦ προσφέρουν καὶ ντρέπονται νὰ τὸν φιλοξενήσουν. Προτιμοῦν νά τὸν ἀφήσουν νά κοιμηθῆ ἔξω!

Σὲ δυὸ λόγους ὀφείλεται αὐτό: Στὸ ὅτι μᾶς εἶναι ἄγνωστο τὸ σύστημα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Δεύτερον στὴν φτώχεια ποὺ παραδέρνει τὸν παραγωγό. Στὴν Ἰταλία ὁ γεωργὸς ἐξασφαλίζει ὅλα τὰ εἴδη τῆς διατροφῆς τῆς οἰκογενείας του, γιὰ ὅλο τὸ χρόνο, πού παράγει ἡ γῆ. Κόττες, αὐγά, καὶ κουνέλια, παστρουμᾶ Σπέρνει μόνος ἀπὸ ὅλα καὶ ὅσα χρειάζονται γιὰ τὴν οἰκογένεια. Ἔχουν ὅμως ἀνεπτυγμένο τὸ αἴσθημα τοῦ σεβασμοῦ τῆς ξένης περοουσίας. Φράκτες δὲν ὑπάρχουν. Ἀγροφύλακες ἀραιοί καὶ κατὰ τύπον. Ἀγροτικὰ ἀδικήματα ἀνύπαρκτα. Συστηματοποιημένη ἡ καλλιέργεια καὶ ἐπιστημονική. Τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ξεκινᾶ ἀπὸ τές Ἄλπεις καὶ ξαπλώνεται σ' ὅλη τὴν Ἰταλία. Τὰ νερὰ δὲν χάνονται. Καὶ τὸ νερὸ μαζὶ μὲ τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα εἶναι οἱ παράγοντες οἱ κύριοι ποὺ βοηθοῦν στὴν πλούσια παραγωγή. Ἡ οἰκόσιτος κτηνοτροφία ἀνεπτυγμένη καὶ συστηματική. Ἔχουν τὸ γάλα τους, τὸ βούτηρο καὶ τὸ τυρὶ τῆς χρονιᾶς.

Ἐλᾶτε τώρα νά συγκρίνεται τὴ ζωὴ ἐκείνων μὲ τὴ ζωὴ τῶν χωρικῶν μας. Παράδεισος ἐνα[illegible] λασις ἐδῶ. Ἐδῶ περνοῦν ἄφθονα τὰ νερὰ στοὺς κάμπους καὶ φεύγουν στὴ θάλασσα. Χάνεται ἔτσι ἀπὸ τὰ χέρια μας ὁ χρυσὸς αὐτός. Περιμένουμε νὰ βρέξη ὁ Θεὸς γιὰ νά γίνουν τὰ σπαρτὰ μας. Δέν μποροῦμε νὰ βάλουμε μισὸ στρέμμα μὲ ντομάτες, πατάτες, κρεμύδια, φασόλια, φακὲς, γιατὶ λείπει ἡ ἀσφάλεια. Ὁ νοικοκύρης θά σπείρη καὶ οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος κλεφταράδες θὰ θερίσουν. Ἔπειτα μᾶς παραδέρνει ἡ φτώχεια. Ὁ κτηνοτρόφος ὄχι τυρί, ἀλλὰ οὔτε ξυνόγαλο δὲν ἔχει στὸ σπίτι του γιὰ τὰ παιδιὰ του. Τ' αὐγά, κόττες, ἀρνιὰ, λάδι κλπ. πωλοῦνται στὴν ἀγορά, γιὰ τὸ ψωμί. Καὶ τὰ στερεῖται ἡ οἰκογένεια. Καὶ οἱ ἄλλοτε νοικοκυραῖοι ἀκόμη τοῦ χωριοῦ, οἱ κτηματίες δηλ. ἔχουν καταντήσει σήμερα διακοναραῖοι. Ἡ γῆ δὲν παράγει. Οἱ δουλευτάδες ὀλιγώστεψαν γιατὶ ὅλοι θέλουν νά γίνουν καλαμαράδες, γιὰ νά ζοῦν ὡς κηφῆνες εἰς βάρος τῶν ἄλλων. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀγρότη, τοῦ χωρικοῦ, ἔχει καταντήσει δρᾶμα. Καὶ γι' αὐτὸ τὰ χωριὰ ἐρημώνονται. Εἶναι λοιπόν, νὰ νοσταλγῆ κανεὶς τὸ χωριὸ μὲ τὴν γεμάτη ἀποστερήσεις ζωή;

Γ. Κ.

Ὅταν ὑπάρχει θέλησις

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΓΗΡΟΜΕΡΙΟΥ

Τὸ Γηρομέρι εἶναι ἀπὸ τὰ τέσσαρα ὀμορφότερα χωριὰ τῶν «Κατωχωρίων». Μᾶς ἑλκύει ἰδιαιτέρως, καὶ τὸ ἀγαποῦμε ἰδιαιτέρως, διότι ζήσαμε ἐκεῖ δυὸ χρόνια στὰ μαθητικὰ μας χρόνια. Κι' ἀκόμη γιατὶ ἀπ' ἐκεῖ κατάγονται πολλοὶ στενοὶ μας φίλοι, ξενητευμένοι κατὰ τὸ πλεῖστον. Κάθε χρόνο, τὴ γιορτὴ τῆς Παναγίας, πηγαίνουμε γιὰ προσκύνημα στὸ ἀγαπημένο μας Μοναστῆρι. Ἐφέτος μόνον δὲν τὸ ἐπισκεφθήκαμε.

Φυσικὸν, λοιπόν, ἡ πρόσκλησις ποὺ μᾶς ἔγινε ἐκτάτως τὴν περασμένη Πέμπτη στὶς Φιλιάταις ἀπὸ τὸν διακεκριμένο δάσκαλο τοῦ χωριοῦ καὶ φίλον κ. Παπαδόπουλον ,νὰ ἐπισκεφθοῦμε γιά λίγα λεπτά, μαζὶ μὲ δυὸ ὑπαλλήλους τῆς ΑΤΕ τὰ ἔργα Γηρομερίου, νὰ γίνη δεκτὴ μέ πολλὴ χαρά.

Μ' ἕνα ταξὶ ἐφθάσαμε σὲ δέκα λεπτὰ στὸν «αὐλότοπο». Πρὶν φθάσουμε ἐκεῖ κατεβήκαμε μόλις προσπεράσαμε τὴ γέφυρα Φανερωμένης γιὰ νὰ μᾶς δείξη ὁ δραστήριος καὶ προοδευτικὸς δάσκαλος τὰ ἐκεῖ ἐκτελούμενα ἔργα.

Εἶναι ἕνα μικρὸ μέν, ἀλλὰ πλούσιο καὶ ἀποδοτικὸ ἔργο ποὺ ἀρχίζει νά δώση ζωὴ στὸ Γηρομέρι. Ἕνα πηγάδι καὶ ἕνα μικρὸ ἀντλητικὸ μηχάνημα κοντὰ στὸν δρόμο. Σωλῆνες ὑδρεύσεως τσιμέντινοι γ